Ч. 123. Пятниця 17 (4) червня 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Старостввах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З ради державної. — Відкритє босаньского сойму. — Замах на начальника Босни ґен. Варешаніна — Справа Крети.

На вчерашнім засіданю палати послів по відчитаню впливів приступила палата до дневного порядку, то є до голосованя над першою групою буджету. Позиции — двір, кабінетова канцелярия, державна рада, державний трибунал, адміністрацийний трибунал і рада міністрів принято в звичайнім голосованю. Що-до позициї „диспозицийний фонд“ пп. Чех і Фресель (ческі рад.) зажадали поіменного голосованя. Палата приняла диспозицийний фонд 239 голосами против 212-ох.

Відтак приступлено до дискусиї над другою групою буджету, обіймаючою розділи: міністерства справ внутрішних, судівництва, просьвіти і краєвої оборони. Промавляли пп.: Лев, др. Ґерман, котрий широко обговорював справу судівництва і поставив резолюцию, аби правительство предложило раді державній проєкт закона, відповідаючого новочасним вимогам правним і культурним, для управильненя справи еміґрациї, дальше аби старало ся о сотворенє відповідної статистики еміґрацийної і аби в заморских державах установило більше число фахових консулів замість почетних, дбаючи рівночасно про те, щоби консулі і їх урядники могли порозумівати ся з еміґрантами, глядаючими у них помочи, в їх рідній мові.

По промовах кількох инших бесідників наради перервано і присдуплено до дальшої дискусиї над наглячими внесенями п. Лісого в справі поправи долі ткачів. Відтак засіданє замкнено і назначено слідуюче на нині рано.

Вчера о год. 10 перед полуднем відбуло ся в Сараєві торжественне відкритє босаньско-герцеґовиньского сойму. В великій сали ратушевій зібрали ся всі посли з вибору і бурмістри. Ґалерні виповнила публика. В льожах займили місця: ґенералїция, висші урядники, консулі. На ґалерії був також посол до хорватского сойму Заґорац яко гість. Зараз по год. 10-ій перед полуднем начальник краєвого правительства ґен. Варешанін, цивільний єго помічник бар. Бенко і шефи секций війшли до салі. Ґенерал Варешанін відкрив сойм довшою промовою, в котрій вказав на культурний, економічний і політичний розвиток і поступ Босни і Герцеґовини від часу окупациї. В тім часі нарід політично так доспів, що можливо було надати тим краям конституцию. Бесідник чує ся щасливим, що єму припало в участи повитати перший раз новий сойм Босни і Герцеґовини і при тій нагоді складає соймови желаня.

Відтак бар. Бенко повідомив сойм о іменованю президиї сойму.

Позаяк президент сойму Алї беґ Фірдус з причини недуги не взяв участи в засіданю, зложили присягу лиш оба віцепрезиденти.

Віцепрезидент Соля відкрив перше засіданє. Всі посли зложили обіт і віцепрезидент обернув ся до начальника краю з просьбою, аби висказав Монархови чувства льояльности і вдячности за наданє конституциї.

Відчитано численні привітні депеші від всіх славяньских клюбів парляментарних.

Відтак засіданє замкнено.

Відкритє сойму — як доносять дальші депеші, минуло спокійно. Більшість послів явило ся в чорних анґлєзах, тільки 15 музулманьских послів прибуло в своїх народних одягах. Позаяк провідники сторонництв голосили, що посли не являть ся в соймі, коли будинок буде прибраний австрийскими і угор-

6)

Тайна раненого.

З французского — Перра Салєса.

(Дальше).

Тому то тепер всі ті вояки, котрі вчера за богато забавили ся, дрожали, побачивши, що ротмістр по сніданю задержав ся і довго говорив з адютантом. Очи єго кидали блискавки, а ніс аж тряс ся. Хвилями ротмістр цілий вус вкладав до уст і гриз.

Відтак кинув ся до середини касарні, немов до атаку, потягаючи за собою адютанта. За хвилю вбігли оба до комнати, де був Цезар.

Той трохи вже успокоїв ся. Покінчив вже очищуванє збруї і приглядав ся їй з вдоволенєм, що була така лискуча і в найбільшім порядку, немов би причував, що ротмістр Шеню буде именно переводити подрібну інспекцию річий і збруї вояків.

І то не лише інспекцию, але дуже точну подрібну ревізию.

Вояки не могли прийти до себе з зачудованя. Атже минуло ледве два дні від великої паради на Льоншамп.

Ротмістр нагло приступив до Цезара.

— З твоїм приятелем дуже зле! — сказав голосно.

Дві великі сльози покотили ся з очий бідолахи. Обтер їх пальцями, а видячи, що ротмістр зачинає ревізию від него, почав трясти ся. Товариш з Етрепані відозвав ся з тиха:

— То певно не скінчить ся єму на пятьнайцятьох днях арешту, коли тільки що небудь не єсть в порядку....

Але всьо було у взірцевім порядку, ціла збруя Цезара і чоботи дуже добре вичищені і остроги аж блищали, як нові. Ротмістр і адютант поглянули на себе значучо: То певно не він—говорили їх погляди.

Скінчивши інспекцию в тій комнаті, перейшли до другої і оглянули так всі прочі, які підлягали їх власти. Не найшли ні одної остроги, котрої колїсце було би надломане.

Ніс ротмістра починав продовжувати ся, а в послїдній комнаті Шеню гриз вже з роздразненю оба вуси.

Мав тепер іти здати справу з висліду ревізиї висшій власти. А рівночасно виданий був приказ безпроволочного переведеня такої самої інспекциї в инших шкадронах, у артилєристів, драгонів і кирасиєрів. Причини ніхто не міг догадати ся.

— А нехай то всі чорти возьмуть! — кляв ротмістр Шеню цїлий вечер і цілу ніч.

Того дня не міг їсти обіду. Зазнавав якогось заклопотаня маючи появити ся в менажи, по так торжественних зі своєї сторони впевненях. А коли на другий день там показав ся, уложив був собі вже наперед відповідне поясненє: Вправді виновника тримав вже в руці, але держав доси „морально“; був тепер на слїді материяльних доказів.

В дійстности числив вже лиш на зізнаня, котрі надіяв ся видерти Фірмінови, скоро тільки доктор Дербоа позволить на переслуханє. Отже аби засягнути вісти, удав ся до шпиталя.

В шпитали стрітила єго велика і несподївана новина.

Именно доктор невдоволений зі стану раненого і побоюючи ся, що рана за мала, аби можна було надіяти ся, щоби крізь неї могли вийти які небудь чужі тіла, котрі могли дістати ся до середини, постановив приступити на другий день до операциї відкритя черепа.

— Отже будуть єго усипляти? — спитав ротмістр Шеню, обертаючи ся до сестри Олимпиї, з видом такої радости, якої певно зазнає мисливий, коли попаде на слїд тровленого зьвіра.

— Очивидно, будуть єго хльороформувати...

— Дуже добре, дуже добре! — скрикнув ротмістр, підкручуючи вуса.

І відійшов воркотячи сам до себе:

— Знаменито... сон при хльороформі... цїлковитий брак волі... В такім заколотї мозку виповідає чоловік всі свої тайни. Знаменито! Всього дізнаю ся...

І на другий день, коли доктор Дербоа робив приготовленя до операциї, одержав приказ, аби позволив ротмістрови Шеню бути при нїй присутним.

— Я вам не буду перешкаджати, любий докторе — впевнював ротмістр. — Сяду собі в кутику; щоби я лиш міг чути і писати... Прошу зовсім не уважати на мене.

Доктор здвигнув раменами і поклонив

скими хоругвами, тому на ратуши, де радить сойм, вивішено хоругви краєві, а на поблизькім будинку поліцийнім австрийску і угорску.

Коли ґен. Варешанін вертав по засіданю сойму до палати, довершено против него замаху. О тім замаху подають телеґрами такі подробиці:

Досить численна товпа зібрала ся недалеко сойму, коло моста, ждучи на поворот достойників з відкритя соймової сесиї. На лавці при мості сидів молодий чоловік, котрий на вид наближаючого ся повоза ґен. Варешаніна встав, продер ся крізь товпу і почав бічи до повоза. Повіз вже випередив єго, коли він добув револьвера і вистрілив раз по раз 5 разів. Кулї перелетіли над головою ґенерала, а як сьвідки оповідають, крізь пера єго капелюха.

Зараз по тім виновник замаху приложив револьвер до уст і вистріливши, упав трупом на місци. Тіло ще довго лежало на місци самоубийства.

Після оповідань осіб, які знали виновника замаху, то замах не мав політичного підкладу.

Дальше доносять: Ґен. Варешанін поводив ся в часї цілого замаху дуже хоробро. Перші єго слова по замаху були: „Моя бідна жінка певно дуже налякала ся!“ Жінка ґен. Варешаніна їхала в повозї за мужем.

Виновник замаху називає ся Богдан Зерадіч, мав 24 літ, був родом з Невесініє в Герцеґовині і ходив на права в загребскім університеті. Дня 4. червня прибув з Мостару до Сараєва, де одержав від правительства підмогу грошеву на зложенє іспиту.

Вість про замах розійшла ся як блискавка по цілім місті і викликала велике вражінє. В палатї явило ся дуже богато осіб і депутаций, а також оба віцепрезиденти сойму і складали ґен. Варешанінови желаня. У всіх церквах і мечетах відбудуть ся богослуженя з причини щасливого спасеня ґен. Варешаніна.

Також Цїсар надіслав сердечні желаня ґен. Варешанінови.

Бюро Рартера довідує ся, що остаточно в справі кретийскій предложила Анґлїя, аби кожда з опікунчих держав вислала один воєнний корабель на Крету, щоби в той спосіб зробити натиск на тамошнє правительство в справі полагодженя ноти держав що-до допущеня до народних зборів магомеданьских послів. Анґлїйский кружляк „Мінерва“ вже виїхав з Мальти до Суди на Креті.

Новинки.

Львів, дня 16 червня 1910

— **Є. В. Цїсар** зволив вселаскавійше уділити погорільцям міста Буська зі своїх приватних фондів 5000 К запомоги.

— **Найд. Архикнязь Леопольд Сальватор** був вчера рано на вправах артилериї на янівских полях. О 1 год. в полудне відбуло ся в касарни 32 п. польної артилериї снїданє уряджене корпусом офіцирским, в котрім взяв участь Найдост. Архікнязь.

— **З почти.** З днем 1 липня с. р. заводить ся при урядї почтовім в Конюшках семенівских рудецкого повіта службу листоноса сільского для місцевостий Загіре, Черних і Острів: він буде обходити ті громади в понеділки, середи і пятниці.

— **П. Президент гал. почт і телеґрафів,** Ришард Бонатерні повернув з Карльсбаду і обняв урядованє.

— **Вибори** до калуской Ради повітової розписані для громад сільских (12 членів) на день 2 серпня; для громад міских (8 членів) на день 4 серпня, а для ґрупи більшої посїлости на день 5 серпня с. р.

— **Вписи до семинариї в Чорткові** до кляси приготовляючої і на I рік відбудуть ся дня 30 червня від 9—12 год. перед полуднем і від 4—6 год. по полудни. При вписї треба предложити: 1) метрику хресту на доказ скінченого 14 року, взглядно 15 року житя при вписї на I рік; — 2) сьвідоцтво здоровля, виставлене лїкарем шкільним або правительственним на приписанім форматї. — 3) послїдне сьвідоцтво шкільне: — 4) два примірники точно виповненої родописи: — 5) сьвідоцтво моральности, скоро кандидат в послїднім часї не учащав до школи. Вступні іспити розпічнуть ся дня 1 липня о 8 год. рано.

— **Курс для перерібки овочів.** В досьвідній станції для горальництва і подібних промислів при державній промисловій школї в Кракові відбуде ся від 4—16 липня 2-тиждневий курс для перерібки овочів. Наука на тім курсї буде обіймати: 1) Виклади хемії в приміненю до консервованя овочів. 2) Виклади мікробіольоґії ферментацийної. 3) Збиранє, сортованє, пакованє і переховуванє овочів. 4) Виріб мармоляди, ґалярет, консервів, соків овочевих. 5) Виріб вин овочевих, напитків безалькогольних, горівок овочевих і оцту. 6) Вправи в хемічнім ляборатори. 7) Вправи в бактеріольоґічнім ляборотори. 8) Практичні роботи в овочевій станциї. 9) Прогульки до поблизьких заведень, що перероблюють овочі.

В курсї брати можуть участь так мужчини як і жінки. Оплата за курс виносить для австрийских горожан 10 К, для прочих 20 К. Тутешні горожани можуть бути увільнені від половини або цілої оплати. Близших відомостий уділить управа досьвідної станції (Краків, Голембя 20 1. п.)

— **Надзвичайні загальні збори** членів Краєвого Тов. урядників і сьвященників відбули ся в суботу вечером в сали „Сокола“. На дневнім порядку були: доповняючий вибір членів надзираючої ради і зміна статута. Членами надзир. ради стали вибрані пп.: Іван Боберский, др Володимир Бачиньский, Осип Кузьмич, др. Володимир Охримович, Юліян Січиньский і Іван Сполїтакевич, а заступниками пп.: Василь Грицків, Йосиф Делькевич, Филемон Левицкий, о. Василь Лиско, Йосиф Сахрин, Петро Сенюта. Справу зміни статута передано комісиї до розслїдженя.

— **Здвиг сокільский в Тернополи** відбуде ся 26 червня с. р. Зі Львова виїзджає осібний поїзд. Просимо зголошувати ся до нас по білети! Поїзд виїде рано і буде забирав всіх що всядуть на стациях по дорозї. Карта їзди коштує половину ціни. Програма здвигу: 1) Посьвяченє прапора. 2) Похід. 3) Руханкові вправи. 4) Фестин. Час поїзду подамо пізнійше. — Сокіл-Батько, Львів, ул. Руска ч. 20.

— **Руский театр народний,** котрий дає нині в Бережанах послїдне представленє, переїде до Теребовлї, де дасть 10 вистав. Перша вистава дня 18 с. м. „Галька“, опера в 4 діях. Гостинний виступ п. Ф. Лопатиньской. Початок о 7½ годинї вечером.

— **Фестин в Рогатині.** Дня 19 червня 1910 р. в недїлю відбуде ся на Перенівци фестин. Дохід призначений на тутешну приватну руску ґімназию. Вступ 50 сот. — Тов. „Жіноча Громада“.

— **Дрібні вісти.** Уряд податковий Львів-місто буде з днем 18 с. м. перенесений до нового льокалю в будинку давної школи промислової у Львові при ул. Театральній ч. 17. — Вас. Міляннч, студент II р. прав одержав стипендию з фундациї ім. Кароліни Гливецкої в сумі 240 К. — З днем 1 червня отворено пристанок Лепківцї поміж стациєю Жучка і пристанком в Мамаївцях на Буковинї для руху особового і пакункового. — Май. Штольценберґ, купець в Буську збанкротував. — До дому похоронного при ул. Кохановского ч. 64 приблукала ся якась корова, котру можна також відобрати. — В будинку почтовім згублено вексель на 200 К, а на Високім замку золоту бразлетку.

ся, не говорячи нічого. Єго асистент вже приложив хустку, насичену хльороформом, до носа Фірміна, а той зразу єї відкидав, а відтак чихнув і крикнув нагло:

— Гей, Цезар!

Ротмістр Шеню поспішно записав той перший вкрик.

І уявляв собі, що в мозку раненого розвинуть ся вповні події ночи з 14. липня, але видко инші спомини були живійші, бо Фірмін по хвили говорив дальше:

— Ідеш до лїса? Ходи, будемо збирати шишки... Але дай мені перше напити ся яблочника... А добрий той наш яблочник... Як він яблоками пахне! А відтак ніхто так як Марцелька не умів єго приладжувати! О, моя дорога, добра Малинка!

Єго лице сияло то радостию, то сердечностию..

— Не бій ся нічого, Малинко, кажу тобі, що він тебе любить і оженить ся з тобою... Старий буде мусів згодити ся... А ти будеш дуже доброю жінкою... Ти все була розумна... Га, га, знаменита була та штука, памятаєш, з кватирунками?... Але то були страшні часи... страшні...

Зривав ся і вимахував правою рукою, затискаючи сильно кулак, немов би в нім держав шаблю.

Сестра Олимпія мусїла прийти з помочию асистентови, аби раненого удержати на ліжку.

Вкінци Фірмін втихомирив ся: гадки єго пійшли в инші напрямі.

— Скорше, скорше Малинко, спіши ся! Чиж не чуєш дзвонів з Бернувіль? Ще спізнимо ся на торжество... Алеж то бють ті дзвони. Ще николи не чув я їх так добре...

Доктор Дербоа був тепер похилений над ним і з великим спокоєм робив значний отвір в черепі. Фірмін задержав ся спершу спокійно, але вскорі крикнув:

— Ох, ох, Цезаре! Яке нещастє, мій бідний Цезаре! Ох, моя голова, моя нещаслива голова!

Ротмістр Шеню не пропускав ні одного слова і пильно записував силуючись навязати до своєї гадки маячене раненого. Ждав на слово ясне, рішуче, котре пояснило би все. Напружував слух, кілько разів було вимовлене імя Цезара, але тодї все голос Фірміна прибирав звук мягкий, повний довіря і сердечности.

— Ось єсть! — скрикнув доктор Дербоа.

Саме добув з рани досить велику скалину кости і ще два зелїзні кусники остроги.

— Тепер скоро, перевязку! — приказав доктор. — Коли там ще що є, то отвір тепер досить великий, аби оно вийшло само. Маймо хоч надію.

Ротмістр Шеню воркнув знеохочений:

— То вже скінчене з хлороформом?

— Ви хотіли би, аби ми єго так держали приспаного до завтра рана? — відповів Дербоа.

Вскорі по тім, Фірмін по віднятю хустки з хльороформом, прийшов до себе; отворив трохи очи немов зі страхом і зараз знов їх замкнув.

— Не можу вже — шепнув. — Слабо мені...

— Урвителю! — сказав Дербоа вдоволений з операциї — ти хотів би певно чарку шампана?

— Ох, ні, ні! — запротестував недужий рішучо — не треба вина... Бо видиш, Цезаре...

Не був ще цїлковито обудженний і маячив.

— Бо видиш — то вино іменно... Принесеш мені тілько порядну склянку яблочника, того нашого яблочника, що продають на улици Бльоме.

І рухом руки вказував. Відтак заснув спокійно з розвеселеним видом на лици. Сестра Олимпія з материньскою печаливостию поправила єму подушку.

— Отже колиж буде можна єго успішно переслухати? — спитав ротмістр Шеню, мнучи зі злостию папір, на котрім списував маячення Фірміна.

— Коли тілько буде мати досить сили, аби знести то переслуханє — відповів доктор Дербоа солодким голосом, в котрім однак пробивала ся злобність.

(Дальше буде).

— **Убийства і самоубийства.** В Крогульци коло Васильковець, гусятиньского повіта, лучила ся під конець минулого місяця така траґічна подія: Двох паробків залицяло ся до одної дівчини, гарненької Настуні. Дівчина була для обох однаково чемна і жадного не відтручувала від себе. Критичного дня один з паробків, Гринько Бемба, пішов на весілє і там побачив, як другий, Михайло Рудавский, якраз ставав з Настунею до танцю. Виждавши, аж обоє відгуляли танець, прискочив Бемба до Рудавского і з цілої сили вдарив єго в лице. Рудавский сподівав ся, що до вибуху може прийти і знаючи, що Бемба від него сильнійший, заосмотрив ся заздалегідь в револьвер і вдарений, добув оружя та влучним вистрілом у висок поклав свого суперника трупом на місци. Єго арештували і відставили до суду, де він оправдував ся тим, що не хотів Бембу убити, лиш налякати. — В понеділок дня 13 с. м. досьвіта застрілив в Печеніжині тамошний ґеометер Маркус Вайс, молодого господаря Івана Кузика. Убитий відбував якраз 14-дневі войскові вправи в Коломиї при 24 полку піхоти та випросив ся був на неділю 12 с. м. до дому на урльоп, щоби відвідати хору жінку, що лежала при малій дитині. Раненько дуже в понеділок бл. п. Іван Кузик, вибираючись з поворотом до Коломиї, поступив до свого товариша Василя Приймака, щоби з ним вертати до Коломиї до касарні. А позаяк жінка Василя сказала Кузикови, що єї чоловік пішов до ґеометра по гроші, які єму належали ся за фірманку, то Кузик пішов до ґеометра по товариша. Можливо, що стукав до дверий, або до вікна, та не знайшовши товариша, відступив ся. В тім нечайно вибіг в сорочці за Кузиком Вайс і стрілив до утікаючого два рази та положив єго трупом на місци, як то оповідає наочний сьвідок, поліциянт Шовковий, який мешкає стокількадесять кроків в бік від помешканя Вайса, котре знаходить ся в самім місті при улици Рунґурскій. Шовковий, почувши крик на улици, вибіг з хати і бачив з віддаленя кількадесяти кроків, як Вайс в сорочці вибіг з хати за утікаючим Кузиком, два рази вистрілив, а по вистрілах Кузик упав на місци. Після иншої версиї мав Кузик таки сам упоминати ся у Вайса за фірманку, а той перепуджений тим, що жовнір добуває ся до єго помешканя, застрілив єго. Вайс сам зголосив ся до жандармерії, котра відставила єго до суду в Коломиї, де по списаню з ним протоколу, випущено єго на волю. Кузик полишив двоє незаосмотрених діточок і жінку.

Кандидат званя учительского з IV. року учительскої семінариї в Ряшеві, Іван Малецкий, родом з Любачева перепавши при матурі, взяв собі то до серця так дуже, що минулої суботи вечером кинув ся в самоубийчім намірі під поспішний поїзд, що приходив зі Львова. Колеса поїзду порозривали єго на куснї. Подія ся викликала в Ряшені пригноблююче вражінє, тим більше, що Малецкий весь 4-літний час науки був добрим учеником. — Вдовиця по реставраторі п. Б., літ 30, замешкала в домі ч. 1. в Пасажу Гавсманна облила оногди ціле одінє на собі нафтою а відтак підпалила ся. В однїй хвили станула ціла в полуміни і почала кричати з болю. Сусіди почувши крик вбігли до помешканя і пригасили огонь та завізвали поготівлю ратункову, котра подавши нещасливій першої помочи відставила єї в безнадійнім стані до шпиталю. Причина сего самоубийства не знана.

— **Тучі і зливи.** З Бялої доносять, що там лютила ся оногди страшна буря сполучена з градовою тучею і хмароломом та наробила страшенної шкоди в поли і городах. — З Будапешту знов доносять: В місцевости Чакатурн лютила ся страшна буря зі зливвю та позаливала всї низше положені улиці так, що треба було рух здержати. — В Бареш грім вдарив в стайню і убив богато штук худоби.

— **Смерть від грому.** В Бездрівцях коло Бібрки працювали оногди в поли 4 селяни а межи ними й Іван Процайло. Коли надійшла туча, всї чотири сховали ся перед дощем в копицю сіна. На нещастє грім вдарив якраз в ту копицю і Процайло погиб на місци а прочих єго товаришів приголомшило так, що ледви один з них, Іван Яремко, опритомнів скорше і витягнув других з горіючої копиці і так всім уратував житє.

— **Украіньский фотоґрафічний склад.** Під сею назвою відкрито в Киіві склад фотоґрафічних приборів. Цінник складу, видрукований в україньскій мові. В цінику заповіджено також видавництво „Рух“, що має займати ся видаванєм фотоґрафічних знимок україньских краєвидів, типів, характерних побутових сцен, історичних річий і т. д. Малюнки будуть чорні або кольоровані. Видавництво звертає ся до україньских аматорів з просьбою надсилати зразки відповідних фотоґрафій. Адреса видавництва: Київ, книгарня Л. Н. Вістника, Володимирска 28.

— **Борби на горі Атос.** Між монахами, що від суєти сего сьвіта усунули ся на гору Атос прийшло в грецкім монастири Івар до якогось непорозуміня, а з сего і до бійки, що закінчила ся нещасливо, бо двох з участників бійки погибло на місци, а кільканайцятьох одержало більші і менші рани і побої. Доносить о тім „Politische Korrespondenz“ в кореспонденциї з Константинополя. На горі Атос єсть двацять монастирів, що приміщують в собі шість тисяч монахів. Послідними часами між членами сеї чернечої републики часто приходить до непорозумінь, з яких отсе послїдне закінчило ся траґічно.

Телеґрами.

Відень 16 червня. З Ради державної. Пос. Мільверт поставив пильне внесенє в справі реформи супружого закона. Підчас дальшої дебати буджетової промовляв пос. Корошец (Словінець) і жалував ся на новий сойм босаньский, котрий має за тісні рамці а порушивши справу італіяньского університету сказав, що полудневі Славяни не противні сему жаданю, бажають лиш, щоби всі справи університетскі були залагоджені в дусї рівноуправненя всїх народностий. Бесїдник критикував діяльність міністра просьвіти і заявив наконець, що єго партия буде голосувати против буджету. — В дальшій дискусиї промавляв посол Днїстряньский і порушив справу конскрипциї та справу авансу судиїв Русинів і заявив, що Русини всякими способами будуть поборювати теперішного міністра справедливости.

Берно швайцарске 16 червня. Із східної Швайцариї доносять о великих шкодах, які зливи наробили. Шлях Ґотгардскої зелїзниці вода межи Швіц а Бруннен та в инших місцях залила; комунїкация перервана. Завізвано войско на поміч. Богато осіб згинуло.

Ковно 16 червня. Ковненьский уряд ґуберніяльний для справ стоваришень постановив замкнути одинайцять литовских товариств просьвітних.

Петергоф 16 червня. Царска родина виїхала вчера на яхті до Кронштадту, звідки вибере ся в дальшу дорогу на Балтийске море.

Почдам 16 червня. Цїсар Вільгельм, котрий оногди перший раз по своїй недузї виїхав верхом, набавив ся якоїсь рани на колїнї і длятого не може нинї брати участи в вправах войскових. Впрочім стан здоровля єго єсть добрий, а лікарі кажуть, що межи теперішною раною а попереднім боляком нема ніякої звязи.

Льондон 16 червня. Бюро Райтера доносить з Оттави, що в електричних заведенях коло водоспаду Ніяґари вибух огонь і згинуло 12 робітників з Австриї, а 3 єсть тяжко поранених.

Курс львівский.

Дня 15-го червня 1910.	Платять К с	Жадають К с
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр.	686·—	694·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	428·—	—·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	565·—	574·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку	550·—	—·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5 прц. преміов.	109·70	110.40
Банку гіпотечного 4½ прц.	99·10	99·80
4½% листи заст. Банку краєв.	100·—	100·70
4% листи застав. Банку краєв.	94·20	94·90
Листи застав. Тов. кред. 4 прц.	96·—	—·—
„ „ 4% льос в 41½ літ.	96·—	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.	93·40	94·10
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні галицкі	97·70	98·40
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ 4½%	99·70	100·40
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 К.	93·10	93·80
Позичка краєв. в 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 К.	93·80	94·50
„ м. Львова 4% по 200 К.	90·80	91·50
IV. Льоси.		
Міста Кракова	120.—	130·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский)	66·—	70·—
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский)	41·25	45·25
Італіянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский)	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 К. (Курс віденьский)	70·—	76·—
Базиліка 10 К (Курс віденьский)	29·50	33·50
Йошіф 4 К (Курс віденьский)	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский)	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·36	11·48
Рубель паперовий	2·50	2·54
100 марок німецких	117·40	117·80
Доляр американьский	4·80	5·—

Надіслане.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий**

Ц. к. упр. галицкий акцийинй Банк гіпотечний.

Субскрипция

на нові акциї VII емісиї.

Сорок другі Загальні Збори ВП. Акционерів ц. к. упр. галиц. акцийного Банку гіпотечного рішили підвисшити капітал акцийний з 16,800.000 корон на 20.00.000 і видали повномочіє Раді Надзираючій до переведеня тої емісиї.

На підставі того повномочія запрошує Рада Надзираюча ц. к. упр. галицкого акцийного Банку гіпотечного

В. П. Акціонерів

до субскрипциї **4200 штук наших акций по 400 К з правом уділу в зисках** Банку почавши від **1 січня 1910** під слідуючими услівями:

1) на кождих 10 штук давних акций припадає **1 нова** на 400 К — дроби не будуть увзгляднені.

2) для нових акций з купонами, з котрих перший буде платний дня 1 січня 1911, установляє ся курс емісиї в квоті **590 корон.** Надто належить уплатити від суми 590 корон 5% відсотки від дня 1 січня 1910 до дня уплаченя вплати.

3) ВП. Акционери, хотячи виконати право побору, мають найпізнійше до дня **30 червня 1910** зложити свої акциї — без купонових аркушів — в цїли остемпльованя і уплаченя приписаної вплати в квоті 590 К з припадаючими відсотками.

4) Субскрипцию полагоджує ся при **Касї** ц. к. упр. галицкого акцийного Банку гіпотечного **у Львові** а також при **касах філії в Кракові, Тернополи і Чернівцях**, надто при Касї **Union-Bank** у Відни.

Нові акциї доручені будуть по спорядженю тихже.

Львів, дня 9 червня 1910.

Ц. к. упр. галицкий

акцийний Банк гіпотечний.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада.